

неж. Заради туй заповѣда на дворскыѣхъ настояникъ, да пази на сичкыѣхъ Ружицини постѣпки.

Единъ день донесе настояникъхъ извѣстіе; какъ Ружица твърдѣ късно, когато сичкыѣхъ въ дворъхъ въ дълбокъ сънъ почивахъ, поеѣщава тѣмнищата на заробленія Милорадъ, и по цѣль часъ седи при него.

Много ся е господжа Елена зачудила, когато е настояникыѣхъ речы съслушала. »Милорадъ е, рече тя, нашъ заклетый непріятель, туй ми е мой съпругъ много пѣти приказвалъ. Да—Милорадъ за насъ непріятелски и чувствуе и мисли. За дѣто туй странно момиче съ нашыѣхъ заклетый непріятель въ повереніе живѣй, туй ми ся нехаресва. Азъ щж единъ пѣтъ самичка да отида да слушамъ да вида какво говорятъ.

И тѣй заповѣда на настояника, да ѣ донесе тутакси извѣстіе щомъ види Ружица да отива при Милорада.—Следуѣщата нощъ, доди настояникъхъ бързо, и рече радостно: »Сега милостива господжо отиде Ружица въ тѣмнищата при Милорада.

Господжата ся облече тутакси и отиде на тѣмничныѣхъ врата. Вратата сж быле само притворени, а въ тѣмнищата е горѣла свѣщъ; тя е могла всяка речъ да чуе; тя е прочее слушала какво Ружица и Милорадъ между себѣ си разговаряхъ. Разговоръхъ имъ бѣше този:

»Азъ мислѣх, рече Ружица, да кажа на благородната господжа, какъ съмъ твоя дѣщеря, и тя